

Борис Пастернак «В усьому хочеться дійти...» (оригінал і варіативні переклади)

Борис Пастернак «Во всем мне хочется дойти...»	Борис Пастернак «В усьому хочеться дійти...»	Boris Pasternak «Hasta la esencia misma de las cosas...»
Во всем мне хочется дойти До самой сути. В работе, в поисках пути, В сердечной смуте.	В усьому хочеться дійти, До зерен суті. В роботі, в пошуках мети, В сердечній смуті.	Hasta la esencia misma de las cosas llegar quisiera: en el trabajo, caminando a tientas, o en la embriaguez confusa del amor.
До сущности протекших дней, До их причины, До оснований, до корней, До сердцевины.	До сутності минулих днів, До їх причини. До ґрунту і до коренів, До серцевини.	Hasta el porqué del tiempo ya pasado, la savia que alimenta sus raíces... la luz de sus orígenes, hasta el soplo que enciende el corazón,
Все время схватывая нить Судеб, событий, Жить, думать, чувствовать, любить, Свершать открытья.	Всечасно схоплюючи нить, Події, дати, Жить, думать, відчувать, любити, Світ відкривати.	sintiendo el suave tacto del hilo de la vida, de los hechos para meterme dentro, estar en ellos y un mundo con mis manos alumbrar.
О, если бы я только мог Хотя отчасти, Я написал бы восемь строк О свойствах страсти.	Якби ж то я лише зумів У муках хисту, То склав би декілька рядків Про вічну пристрасть.	Ah si del soplo aquel estremecieran mis dedos la caricia...! Escribir en tal caso yo podría de la virtud de un alma pasional;
О беззаконьях, о грехах, Бегах, погонях, Нечаянностях впопыхах, Локтях, ладонях.	Про беззаконня і про гріх, Біги, погоні, Про ненавмисності утіх, Лікті, долоні.	de la injusticia, el cuenco de las manos, de la caza del hombre, de la sorpresa en que el azar se esconde, del pecado diría su sabor;
Я вывел бы ее закон, Ее начало, И повторял ее имен Инициалы.	Ї я вишукав би ген, Ясне начало І повторяв її імен Ініціали.	su ley descubriría descortezando el velo de su grano, y entonces ya sabría el gesto mágico con que apresar su voz.
Я б разбивал стихи, как сад. Всей дрожью жилок Цвели бы липы в них подряд, Гуськом, в затылок.	Я вірші б розбивав як сад, Прожилок дрожем Розквітлі б липи в них підряд Ладком, вельможно.	Irguiendo su estatura, como tilos temblorosos y firmes, alineados por cientos o por miles, cultivaría versos mi jardín:
В стихи б я внес дыханье роз, Дыханье мяты, Луга, осоку, сенокос, Грозы раскаты.	Красу троянд я в вірші б вніс І подих м'яти, Луги, отави, сінокіс, Гроз перекати.	versos con el aliento de la rosa, la gracia de la menta, de los juncos, el canto de la siega... con la fuerza del trueno para herir.
Так некогда шопен вложил Живое чудо Фольварков, парков, роц, могил В свои этюды.	Колись Шопен вклав з усіх сил Безмірне чудо Фольварків, парків і могил В свої етюди.	Así sembró Chopin el misterioso mensaje de los sotos, de las tumbas, de los campos polacos en su música transida de dolor...
Достигнутого торжества Игра и мука Натянутая тетива Тутого лука.	Досягнутого торжества І гра, і мука — Натягнута вся тятива Тутого лука.	Que si tenemos preparado el arco, tirante cada vena, alcanzaremos con nuestra flecha el premio por cuyo fruto apuesta el corazón.
	<i>Переклад з російської Олександра Гунька</i>	<i>Переклад іспанською Карлоса Альвареса</i>